

מעילה ח. (תחילת הפרק) עד ט. (המשנה)

ביאורי מושגים

חטאת העוף – הקרבן היחידי ששום חלק מבשרו לא מגיע למזבח - כל בשר העוף הולך לכוהנים.

ייחוד נוסף של חטאת העוף הוא בכך שראשית מזים מדמו על החצי התחתון של המזבח (בניגוד לחטאת רגילה ולעולת העוף שדמם נעשה על החצי העליון, ובדומה לשאר הקרבנות הנעשים על החצי התחתון) אחר כך ממצים את יתר הדם על קיר המזבח (התחתון כמובן)

משנה

שלבי הקדושה של חטאת העוף:

הוקדשה – נוצר חיוב מעילה,

נמלקה – נוצרה התשתית לפסולים הבאים:

1. לינה,

2. אם נגעו בה טבול יום או מחוסר כיפורים,

הוזה דמה –

1. חייבים עליה אם היא פיגול, נותר או טמא,

2. הופקע דין מעילה.

מהמשנה משמע שטב"י ומח"כ אינם מטמאים אלא רק פוסלים.

שני ושלישי בקודש נחשבים **טמאים**, רביעי בקודש נחשב **פוסל**.

אמנם בבריתא מופיעה מח' תנאים בענין זה:

אבא שאול – טב"י עושה את הקודש שני, (מטמא) ר' מאיר – טב"י עושה את הקודש שלישי, (מטמא) חכמים – טב"י עושה את הקודש רביעי. (פוסל)

אבל גם אבא שאול וגם ר"מ מודים שמעיקר הדין טב"י עושה רק רביעי. המח' היא רק האם חכמים 'שידרגו' את הטב"י.

האמוראים נחלקו האם המשנה מדברת על 'הזאה' או על 'מיצוי'. מח' זו תלויה במח' על משמעות המיצוי.

אמנם במנחה כתוב 'הנותרת' ואנו מדייקים שזה בא לעכב אבל שם יש 'הנותרת' מיותר.

המח' תלויה בפרשנות הפסוק: 'והנשאר בדם ימזה... חטאת היא' **ראב"א**: החטאת תלויה במיצוי, **ר' הונא**: 'חטאת היא' מוסב על ההזאה.

האם המיצוי מעכב
רב הונא בשם רב: לא מעכב,
רב אדא בר אהבה בשם רב:

ככל הנראה מח' זו מקבילה למח' תנאים בדעת ר' ישמעאל.

